

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010549
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122010549.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.11.2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/26/2022 zo dňa 04.04.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- ako otec mal. A., nar. XX.XX.XXXX a mal. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u otca (od 01.03.2021 trvale bytom u matky) v období najneskôr počnúc dňom od 10.01.2020 do 30.12.2020 v obci C. D. E. a inde, úmyselne maril výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese vo veci starostlivosti o maloletých a to konkrétne

- dňa 10.01.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 17.01.2020,
- dňa 24.01.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 31.01.2020,
- dňa 07.02.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 14.02.2020,
- dňa 21.02.2020 od 16:00 hod. do 11:30 hod. dňa 22.02.2020,
- dňa 06.03.2020 od 16:00 hod. do 12:00 hod. dňa 09.03.2020,
- dňa 20.03.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 27.03.2020,
- dňa 03.04.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 10.04.2020,
- dňa 17.04.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 24.04.2020,
- dňa 01.05.2020 od 16:00 hod. do 14:15 hod. dňa 05.05.2020,
- dňa 15.05.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 22.05.2020,
- dňa 29.05.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 05.06.2020,
- dňa 12.06.2020 od 16:00 hod. do presne nezisteného času dňa 14.06.2020,
- dňa 26.06.2020 od 16:00 hod. do 19:45 hod. dňa 01.07.2020,
- dňa 24.07.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 31.07.2020,
- dňa 07.08.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 14.08.2020,
- dňa 21.08.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 28.08.2020,
- dňa 04.09.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 11.09.2020,
- dňa 18.09.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 25.09.2020,
- dňa 02.10.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 09.10.2020,
- dňa 16.10.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 23.10.2020,
- dňa 30.10.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 06.11.2020,
- dňa 13.11.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 20.11.2020,
- dňa 27.11.2020 od 16:00 hod. do 16:00 hod. dňa 28.11.2020,

- dňa 11.12.2020 od 16:00 hod. do 12:15 hod. dňa 12.12.2020, úmyselne nerešpektoval rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24CoP/187/2019 zo dňa 19.12.2019, právoplatné 07.01.2020, a na toto uznesenie nadväzujúce rozhodnutia súdu, ktorým ako neodkladným opatrením rozhodol, že do právoplatného skončenia konania vo veci samej pod sp. zn. 30P/509/2016, bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom mal. A., nar. XX.XX.XXXX a mal. A., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že maloletých zveril do striedavej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa mala realizovať v týždňových intervaloch s miestom striedania vždy v bydlisku odovzdávajúceho rodiča o 16:00 hod. s tým, že od piatka párneho týždňa budú v osobnej starostlivosti matky a od piatka nepárneho týždňa v osobnej starostlivosti otca, avšak obžalovaný A. B. takýto styk matke dieťaťa nedovoľoval, deti neodovzdával na čas, alebo ich neodovzdal vôbec a nikdy neodovzdal v stanovený čas obidve deti, čím takto nerešpektovaním rozhodnutia súdu vo veci úpravy styku mal. A., nar. XX.XX.XXXX a mal. A., nar. XX.XX.XXXX s ich biologickou matkou maril výkon súdneho rozhodnutia.

Za to mu bol podľa § 349 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona pri neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona bol výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určená skúšobná doba podmienenečného odkladu na 4 roky.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Namietal, že súd nevypočul jeho svedkov, ale vypočul iba svedka matky – poškodenej. Taktiež namietal, že súd prvého stupňa si nevyžiadal zápis z polície prečo deti nechceli ísť k poškodenej. Uviedol, že polícia bola prítomná pri každom striedaní a poškodená bola dvakrát odvedená políciou z jeho pozemku. Znalecký posudok znalkyne F. A. G. z odboru psychológie sp. zn. 30P/509/2016 považuje za starý a neaktuálny, keď deti doteraz odmietajú chodiť k poškodenej. Poukázal na to, že poškodená nevedela vysvetliť ani dátum prečo deti odovzdala otcovi, aj keď ich mala mať ona v starostlivosti. Zároveň uviedol, že svedok F. H. - otec poškodenej je klamár, nikdy nemohol doviezť poškodenú do jeho bydliska, lebo nemá vodičský preukaz a bol liečený na psychiatrii, a to kvôli alkoholu. Poznamenal, že poškodená bola upozornená v súdnych konaniach, aby sa jej otec nemiešal do striedania detí. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku na podklade uvedeného odvolania obžalovaného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V posudzovanej veci boli podľa názoru krajského súdu v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na podklade ktorého dospel k správnym skutkovým a aj právnym záverom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil. Podrobne a logicky popísal akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj to, prečo obrane obžalovaného neuveril a akými právnymi úvahami sa spravoval. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne, s týmito sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a preto na ne aj v podrobnostiach poukazuje.

Len vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného odvolací súd považuje za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť a doplniť.

Napriek tomu, že obžalovaný spáchanie trestného činu poprel, brániac sa najmä tým, že výkon neodkladného opatrenia nikdy nemaril, ale to len deti nechceli ísť s matkou a plakali, pričom on im aj zbalil tašky, tak aj podľa krajského súdu výrok o vine je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností odôvodňujú záver, že sa skutok stal a že ho ako trestne zodpovedný subjekt spáchal obžalovaný.

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa podľa § 349 Tr. zákona dopustí aj ten, kto marí výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese vo veciach starostlivosti súdu o maloletých.

Odvolaací súd považuje najprv vo všeobecnosti uviesť, že marenie výkonu neodkladného opatrenia uloženého vo veciach starostlivosti súdu o maloletých znamená, že neodkladné opatrenie, ktoré má byť v čase činu vykonané, fakticky v dôsledku konania páchatel'a nie je vykonané a vykonať ho nemožno. Podmienkou trestnej zodpovednosti však nie je úplné zmarenie výkonu neodkladného opatrenia, ale podstatné tu je, že v dôsledku úmyselného protiprávneho konania páchatel'a nebolo rozhodnutie o úprave styku rodiča s maloletými deťmi napriek výkonu tohto rozhodnutia plnené riadne.

Neobstojí preto obrana obžalovaného, že deti v stanovený termín k matke nechceli ísť. Podmienkou toho, aby neodkladné opatrenie o úprave striedavej osobnej starostlivosti bolo plnené riadne je totiž aj to, že obžalovaný deti na realizáciu takejto starostlivosti a styk s matkou pripravil, a to nielen fyzicky, ale i psychicky.

Každý rodič, ktorý má maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti, má zároveň povinnosť dieťa na starostlivosť druhým rodičom a na styk s ním pripraviť tak, aby tento mohol byť riadne vykonaný. Takouto prípravou sa pritom rozumie nielen dieťa vhodne obliecť a vybaviť ho potrebnými vecami, ale pripraviť ho aj psychicky, a to tak, aby osobná starostlivosť u druhého rodiča a styk s ním sa reálne (úspešne) uskutočnil. Psychická príprava maloletého dieťaťa zahŕňa aj vytváranie pozitívneho vzťahu k druhému rodičovi, za čo zodpovedá i ten rodič, ktorý má práve dieťa v striedavej osobnej starostlivosti. Aj on je totiž zodpovedný za to, že právo dieťaťa byť vychovávané oboma rodičmi a právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov budú skutočne realizované. Z tohto pohľadu potom aj prenášanie vzájomných animozít medzi rodičmi na dieťa, ktoré sú spôsobilé negatívne ovplyvniť jeho postoj k rodičovi, ktorý práve nemá dieťa v osobnej starostlivosti, môže – zohľadniac intenzitu takehoto konania – vo svojom dôsledku viesť k mareniu výkonu neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých a tým naplniť znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona.

Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňujú aj podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami [čl. 5 písm. h) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine].

Sledujúc záujem maloletých detí je preto rodič maloletých detí, ktorému boli zverené do osobnej starostlivosti, povinný viesť deti k pozitívnemu vzťahu k druhému rodičovi a opakovane im vysvetľovať dôležitosť stretávania sa s druhým rodičom, v čom spočíva aj psychická príprava maloletého dieťaťa na styk s druhým rodičom a na striedavú osobnú starostlivosť. Záujem maloletých detí si tiež vyžaduje, aby ich rodič vychovával v úcte a rešpekte k druhému rodičovi, pretože aj podľa § 43 ods. 2, veta prvá, Zákona o rodine dieťa je povinné svojim rodičom prejavovať primeranú úctu a rešpektovať ich.

Uvedeným spôsobom však obžalovaný, ako otec maloletých detí A. a A. B., tieto deti na odovzdanie matke pri určenej striedavej osobnej starostlivosti nepripravil, ale naopak, svojim správaním sa snažil o to, aby prevzatie detí matkou a následný samotný výkon osobnej starostlivosti úspešne neprebehli a aby si deti k matke pozitívny vzťah nevytvorili. Deti matke buď vôbec neodovzdal, alebo ich neodovzdal v určenom čase, prípadne jej odovzdal len jedno z detí, alebo jeho pôsobením došlo k ukončeniu určenej striedavej starostlivosti skôr. Zo znaleckého posudku z odboru psychológia znalkyne F. A. I. je zrejmé, že aj keď obaja maloletí majú svoju matku radi, nemajú z nej strach a ich vzájomný vzťah je srdečný a vrúcny, tak aj na dobu určenej osobnej starostlivosti u matky obžalovaný deťom plánoval pútavé a zaujímavé aktivity, v dôsledku čoho deti s matkou v určenom čase ísť nechceli (napríklad jazda na štvorkolke).

Tvrdenia matky o tom, že obe deti jej obžalovaným v termínoch určených neodkladným opatrením odovzdávané neboli, potvrdzuje aj jej elektronická komunikácia s obžalovaným a zápisnice zo stretnutí rodičov v konaní o výkon rozhodnutia pod sp. zn. 27Em/2/2020, na ktorých obsah podrobne poukázal prvostupňový súd v napadnutom rozsudku. Na základe nich v spojení s tvrdeniami poškodenej bolo možné ustáliť aj konkrétne termíny, v ktorých bolo odovzdanie detí obžalovaným zmarené.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že znalecký posudok F. A. G. je starý a neaktuálny, odvolací súd zdôrazňuje, že išlo len o podporný listinný dôkaz, ktorý bol ako znalecký posudok podaný v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom A. B. a A. B. na čas po rozvode sp. zn. 30P/509/2016. Podaný bol 31.10.2019, teda len 2 mesiace pred začatím páchania trestného činu obžalovaným. V žiadnom prípade ho teda nie je možné označiť za neaktuálny a starý, pretože nie je reálne a ani k tomu žiaden dôvod nebol, aby deti za takú krátku dobu k matke zmenili pomer z pozitívneho a citovo sýteného na postoj negatívny a odmietavý. Navyše, predmetný posudok len potvrdil správnosť záverov znaleckého posudku podaného v predmetnom trestnom konaní F. A. I. o pozitívnom, vrúcnom a srdečnom vzťahu maloletých detí s matkou H. J. B..

Správne sa prvostupňový súd vysporiadal aj s návrhmi obžalovaného na doplnenie dokazovania, pretože aj podľa odvolacieho súdu výsluch rodičov obžalovaného, vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, by nemohol zmeniť dôkazný stav v predmetnej veci.

Vzhľadom na uvedené, aj podľa krajského súdu, bolo bez akýchkoľvek dôvodných pochybností dokázané, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku sa stal, a že ho spáchal obžalovaný.

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj správna právna kvalifikácia. Obžalovaný svojím konaním popísaným vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku naplnil všetky pojmové znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona, pretože maril výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Pritom tento prečin spáchal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zákona. Obžalovaný totiž chcel uvedeným spôsobom porušiť záujem chránený Trestným zákonom, a to záujem na riadnom výkone neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese vo veciach starostlivosti súdu o maloletých.

Pochybenia, ktoré by bolo možné vyhodnotiť v prospech obžalovaného, nezistil odvolací súd ani pri rozhodovaní o treste. Uložený trest totiž zodpovedá zákonu a účelu trestu tak, ako je vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona. Trest odňatia slobody vo výmere 1 roka bol uložený na spodnej hranici trestnej sadzby ustanovenej v § 349 Tr. zákona, pričom jeho výkon bol podmiennečne odložený síce na prísnu skúšobnú dobu 4 rokov, ktorá je však odôvodnená jednak dobou marenia výkonu neodkladného opatrenia až po dobu jedného roka a jednak preventívnym účelom do budúcnosti predísť opätovnému mareniu výkonu úradného rozhodnutia. Takýto trest teda aj podľa odvolacieho súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Odvolací súd doplnil dokazovanie spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/24/2022, z ktorého zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo 16.08.2022, právoplatným 13.06.2023, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Tento trestný rozkaz bol obžalovanému doručený 30.08.2022, pričom trestný čin páchal do 16.08.2022. Keďže v predmetnej veci 1T/26/2022 bol tiež vydaný trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený 18.07.2022, teda ešte pred spáchaním prečinu zanedbania povinnej výživy, tak súhrnný trest do úvahy neprichádzal. Uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona totiž predpokladá, že trestné činy boli spáchané skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, čo v danom prípade splnené nebolo.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné jednomyseľne zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.